

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Správa pohledávek OKD, a. s.**
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná-Doly
zastoupená advokátem JUDr. Vladimírem Jirouskem
sídlem Preslova 9, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému **Český báňský úřad**
sídlem Kozí 4, 110 01 Praha 1 - Staré Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2020, č. j. SBS 28266/2014/ČBÚ-21/1,
ve věci správního deliktu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. SBS 28266/2014/ČBÚ-21/1 ze dne 21. 7. 2020, kterým bylo k odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „OBÚ“) č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/23/68/Ing.Mr ze dne 23. 7. 2014. Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 44a odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a byla jí uložena pokuta ve výši 1 000 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobkyně v podané žalobě předně namítala, že rozhodnutí je nicotné, neboť vinnou ze spáchání deliktu je uznána „Organizace OKD, a. s., IČ: 26863154“, která není totožná se žalobkyní a ani neexistuje. Dále žalobkyně v rovině procesní namítala, že jí byla postupem žalovaného (nová formulace skutkové věty) odňata možnost se odvolat a že správní orgán opřel své rozhodnutí o nový podklad (pítevní protokol), aniž by dal žalobkyni možnost se k němu vyjádřit. Žalobkyně dále namítala, že s pohledem na závěry předchozího rozsudku Nejvyššího správního soudu měl žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení; dále s ohledem na to, že vytýkaný delikt je ohrožovací, do popisu skutkové podstaty nepatří následek, jímž ej smrtelný pracovní úraz D. C. K samotnému zjištění skutkového stavu žalobkyně namítala, že ze spisového materiálu plyne, že zajistila řádnou prohlídku těžní věže svým zaměstnancem D. Dále namítala (s odkazem na odst. 13 předchozího rozsudku Nejvyššího správního soudu), že absentuje prokázání příčinné souvislosti mezi porušením preventivní povinnosti žalobkyně, pádem nálepu a úrazem D. C. Žalobkyně odkazuje na písemnou dokumentaci z roku 2014, kde se hovoří jen o pravděpodobnosti příčiny úrazu v podobě pádu neznámého předmětu či hmoty na hlavu poškozeného, a dále nezjištění místa se zřetelnými znaky odpadnutí nálepu těživa. Závěrem žalobkyně uvádí, že rozhodnutí je vnitřně rozporné, kdy na jedné straně tvrdí, že k úmrtí D. C. došlo pádem nálepu, a na druhé straně uvádí, že postavení tohoto faktu najisto je *de facto* nepodstatné; o příčinnou souvislost však opírá výši uložené sankce. Žalobkyni se jeví jako pravděpodobnější jiná příčina smrti D. C. (například pád z výšky), a proto navrhuje, aby se k mechanice vzniku smrtelného úrazu vyjádřil znalec.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě, doručeném soudu dne 9. 11. 2020, zrekapituloval skutkový stav a průběh řízení. K žalobním námitkám uvedl, že námitka nicotnosti je nedůvodná, neboť pachatel deliktu je označen názvem, který měl ke dni spáchání deliktu, a pokuta je uložena žalobkyni jakožto nástupnické společnosti; žalovaný postupoval přiměřeně podle ustanovení § 93 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Navíc je žalobkyně jednoznačně určitelná identifikačním číslem. Pokud se týče změny prvostupňového rozhodnutí, bylo pouze zpřesněno a doplněno vylíčení skutku, aby bylo vyhověno nárokům vysloveným v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu; byly tak naplněny podmínky pro změnu rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Přípustnost postupu žalovaného plyne i z textu předchozího rozsudku Nejvyššího správního soudu, který tehdy žalovanému vytkl, že neúplný výrok prvostupňového orgánu nedoplnil. Žalovaný dále odmítl tvrzení žalobkyně, že pítevní protokol č. P-248/2014 je zcela novým podkladem rozhodnutí. Citovaný protokol byl na OBÚ doručen 5. 5. 2014 a zařazen do správního spisu vedeného ve věci šetření

mimořádné události – smrtelného úrazu, přičemž na základě výsledku tohoto šetření bylo zahájeno řízení o nyní projednávaném správním deliktu. Se závěry pitevního protokolu byla žalobkyně (resp. její právní předchůdkyně) seznámena 4. 6. 2014 v rámci závěrečného protokolu o šetření pracovního úrazu. Pitevní protokol tak měl k dispozici již OBÚ, a nejednalo se o nový podklad opatřený v odvolacím řízení. Pokud se týče uvedení následku nyní projednávaného ohrožovacího deliktu, pak tento není znakem skutkové podstaty, ale je uveden pro posouzení míry závažnosti správního deliktu ve vztahu k určení výše uložené sankce. Pokud

se týče samotných skutkových zjištění, odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí. Pokud se žalobkyně dovolává výpovědi zaměstnance, který subjektivně při předcházející kontrole vyhodnotil, že pád nálepu nehrozí, tato výpověď nemůže obstát v konfrontaci s nashromážděnými důkazy, zejména s fotodokumentací, z níž jsou patrné jak existující nálepy, tak i místa po nálepech čerstvě odpadlých. Skutkový stav předestřený žalovaným má oporu v uceleném souboru shromážděných důkazů, a to na rozdíl od žalobkyní předestírané verze pádu poškozeného z výšky. Přesné určení místa odlomení nálepu, jeho objemu, hmotnosti a dalších specifik není z hlediska posouzení odpovědnosti žalobkyně za správní delikt rozhodné.

4. U jednání strany setrvaly na svých procesních stanoviscích. Žalovaná zdůraznila, že příčina smrtelného úrazu není vyvozována jen z fotodokumentace, ale i z výpovědi svědků, kteří konstatují velký vývin prašnosti, jakož i z pitevního protokolu.
5. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Dne 11. 6. 2014 bylo žalovanému doručeno Oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů a nařízení ústního jednání ve věci, č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/3/423/Mr. Toto správní řízení o deliktu bylo zahájeno v návaznosti na šetření č. SBS/17658/2014 ohledně smrtelného pracovního úrazu D. C., k němuž došlo 5. 4. 2014. Dne 26. 6. 2014 proběhlo ústní jednání, kde byla žalobkyně seznámena s podklady rozhodnutí. Rozhodnutím č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/23/68/Ing. Mr. ze dne 23. 7. 2017 OBÚ uložil žalobkyni pokutu ve výši 1.000.000 Kč za správní delikt podle § 44a odst. 2 písm. d) horního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Dne 8. 8. 2014 obdržel OBÚ odvolání žalobkyně proti rozhodnutí OBÚ ze dne 23. 7. 2014, č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/23/68/Ing. Mr. Rozhodnutím č. j. SBS 28266/2014-ČBÚ-21 ze dne 18. 11. 2014 žalovaný zamítl

- odvolání žalobkyně a napadené rozhodnutí OBÚ potvrdil. Toto rozhodnutí bylo napadeno u podepsaného soudu žalobou, která byla rozsudkem č. j. 22 A 8/2015-42 ze dne 26. 9. 2018 zamítnuta. Ke kasační stížnosti žalobkyně byl zrušen jak rozsudek podepsaného soudu, tak i rozhodnutí žalobkyně o odvolání. Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku č. j. 3 As 121/2018-29 ze dne 12. 6. 2020 vytkl žalované nedostatečný popis skutku a absenci hodnocení provedených důkazů ve vztahu k příčinné souvislosti mezi spáchaným deliktem a smrtelným úrazem poškozeného. Žalovaný následně napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí změnil.
8. Pokud se týče námitky nicotnosti, této soud nepřisvědčuje a ztotožňuje se s obranou žalovaného. V napadeném rozhodnutí je jednoznačně určeno identifikačním číslem, kdo byl uznán vinným a komu je ukládána pokuta. Je také zcela jasně uvedeno, že žalobkyně je právním nástupcem pachatele deliktu.
 9. Pokud žalobkyně namítala, že žalovaný nemohl změnit prvostupňové rozhodnutí, ale měl ho zrušit a vrátit věc do řízení před prvostupňovým orgánem, pak soud nevidí žádný důvod pro takovýto postup. Předně podotýká, že žalovaný postupoval dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, nikoli písm. b), jak patrně omylem uvádí žalobkyně. Žalovaný po kasačním zásahu Nejvyššího správního soudu toliko doplnil a opravil výrok a odůvodnění v intencích výtek uvedených v soudním rozhodnutí. V řízení před odvolacím orgánem tak nedošlo ani k zásadním změnám skutkovým, ani právním, ani nedošlo k rozsáhlému doplnění dokazování. Žalobkyni tak žádná újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se nevznikla a ani ona sama žádnou takovou újmu nespecifikuje. Ostatně žalovaný trefně poukazuje na to, že sám Nejvyšší správní soud implicitně jeho postup předpokládal, když v kasačním rozsudku žalovanému vytkl, že nedostatek skutkového vymezení deliktu nebyl „*napraven rozhodnutím žalovaného, který neúplný výrok rozhodnutí správního orgánu nezměnil jeho doplněním*“ (bod 11).
 10. Žalobkyně dále namítala procesní pochybení spočívající v tom, že žalovaný opřel své rozhodnutí o nový podklad, jímž je pitevní protokol, aniž s ním žalobkyni seznámil a dal jí možnost se k němu vyjádřit dle § 36 odst. 3 správního řádu. Kdyby tato vada nastala, byla by důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Nicméně v projednávané věci soud poukazuje na to, že v protokole o ústním jednání ze dne 26. 6. 2014 je uvedeno, že žalobkyně byla seznámena mimo jiné též s policejním nařízením soudní pitvy poškozeného. Tato soudní pitva již byla ke dni konání ústního jednání provedena a s pitevním protokolem č. P-248/20014 ze dne 25. 4. 2014 byla žalobkyně již předtím seznámena v rámci šetření smrtelného úrazu poškozeného, uzavřeného dne 3. 6. 2014, jehož výsledky byly bezprostředním podnětem k zahájení nyní projednávaného deliktního řízení. Předmětná pitva tedy byla jako podklad rozhodnutí konstatována již v řízení před OBÚ a žalobkyni byl výsledek pitvy již tehdy znám. Ostatně existence pitevního protokolu se sama žalobkyně dovolávala v předchozí žalobě ve věci vedené pod sp. zn. 22 A 8/2015.
 11. Pokud se týče námitky, že u ohrožovacího deliktu, není místo pro uvedení následku ve výroku, pak tomuto soud nepřisvědčuje. Je pravdou, že u ohrožovacího deliktu není nutné, aby škodlivý následek nastal pro to, aby vznikla deliktní odpovědnost. Pokud

však takovýto následek nastane, má význam pro výši uložené sankce, a proto má místo ve skutkové větě. Tak tomu bylo i v nyní projednávaném případě a soud nemá žalovanému co vytknout. V tomto smyslu je třeba chápat i vyslovení, že okolnosti smrti nemají význam pro věc – tak tomu je potud, že i bez nich by k naplnění skutkové podstaty deliktu došlo.

12. Pokud se týče samotného prokázání příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti žalobkyně a smrtelným úrazem D. C., žalovaný v tomto směru obsáhle doplnil odůvodnění rozhodnutí podrobným hodnocením provedených důkazů, na něž soud odkazuje. V komplexu vzájemně provázaných důkazů je bez významu, že předák D. před událostí prohlédl těžní věž, a dospěl k subjektivnímu dojmu, že pád nálepu nehrozí. Tento jeho dojem byl totiž nesprávný, jak plyne z fotograficky zachycených nálepů a míst po jejich čerstvém odpadnutí. Soud se ztotožňuje se žalovaným v názoru, že prohlídku je třeba hodnotit materiálně, nikoli formálně. To znamená, že odpovědnosti se nelze zprostit jakkoli provedenou prohlídkou, ale pouze řádně provedenou prohlídkou. Rovněž protokoly, které hovoří jen o pravděpodobnosti úrazového děje formou pádu nálepu, nejsou způsobilé zvrátit skutkový závěr žalovaného, naopak zapadají do kontextu ostatních důkazů, které ve vzájemné provázanosti s nimi mění tuto pravděpodobnost na praktickou jistotu. Konstatace nezjištění místa po odpadu nálepu pak svědčí přinejmenším o ledabylosti provedené kontroly. Z pitevního protokolu jasně vyplývá mechanismus úrazu formou pádu nesoudržného předmětu na hlavu poškozeného, kterýžto mechanismus je podporován

svědeckými výpověďmi o pádu předmětu, slyšitelném „žuchnutí“ a vývinu velkého množství prachu. Naproti tomu jsou provedené důkazy zcela v rozporu s možným úrazovým dějem formou pádu poškozeného z výšky. Zde je třeba zdůraznit výpověď svědka P., který stál vedle poškozeného na plošině a po rozptýlení prachu po pádu nálepu jej viděl tamtéž ležet. Žalobkyně nepředestřela žádné konkrétní okolnosti či důkazy, které by závěry žalovaného zpochybňovaly, činily verzi o pádu poškozeného z výšky alespoň myslitelnou a činily potřebným znalecké zkoumání úrazového děje.

13. Všechny žalobní body tak byly shledány nedůvodnými. Soud proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 14. června 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu